ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 151

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοᾶ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-351, 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
1
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939
Σελήνη 20 ἡμερῶν
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.53. Δύσις 5.24
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀν.

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Ἡ σημασία καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς ἀποταμιεύσεως εἶνε τόσον διάφορος ἀφ' ὅτι ἦτο πρότερον καὶ διὰ νὰ κατανοηθῇ καλύτερον ὁ νέος χαρακτὴρ αὐτῆς, καθιερώθη διεθνῶς ὡρισμένη κατ' ἔτος ἡμέρα — ἡ σημερινή—κατὰ τὴν ὁποίαν καλεῖται τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἡ ἀποταμίευσις ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐθνικὴν παράδοσιν καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ἀπήσαμεν τὴν ἐλευθερίαν μας, ἐπεσαμεν κατόπιν ὡρισμένων ἀνάγκας μας, ἐθέσαμεν τὰς βάσεις μιᾶς ἐμβρυώδους οἰκονομικῆς προνοίας. Ἡ παλαιὰ παράδοσις ἦτο περιορισμένη μόνον μεταξὺ τῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μεταναστεύσαντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐσχημάτισαν ἀρκετὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα, ἐπαναπατριαζόμενοι, ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας μας, ἐπιδιώκοντες κατ' ἐπανάληψιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ τοιαύτη παράδοσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς εἰς τὴν μεγάλαν τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ διότι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα τόσον ἐνδεέστερον ἡ χώρα μας ἦσαν ἀναγκασμένα καὶ σπανίως ἐπέτρεπαν τὴν ἐξοικονόμησιν χρημάτων ἐκείνων, τῶν ὁποίων εἶναι ἀναγκαστος ἀνάγκην διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ κατὰ τὸν λιτώτερον τρόπον τὰς καθημερινάς του ἀνάγκας. Ἀργότερα, ὅταν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἐμεγάλωσε καὶ παρουσίασε τὰς σημερινὰς δυναμικότητάς της, ἡ ἀποταμίευσις ὑπὸ τὴν παλαιὰν της μορφὴν — ἐκομπόδερα — ἔχασε πλέον τὴν σημασίαν της. Αἱ ἀνάγκαι μας χώρας εἶνε πολὺ μεγάλαι καὶ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ τὰς ἀντιμετωπίσῃ ἡ εὐεργετικὴ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ χώρα ἐπιτύγχανεν τῆς ἀποδοτικῆς ἀναγκασμένης καὶ τῆς ἀποταμιευτικῆς δυνάμεως ὅλων τῶν τέκνων αὐτῆς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀνεξαρτήτως ἀνάγκας μας. Ἡ Ἑλλειψις διαφωτιστικῆς ἐργασίας σήμερον διαπαιδαγωγῆσις δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ μάθῃ τοὺς τρόπους τῆς δυναστότητας, ὡς καὶ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἀποταμίευσις. Πέραν τούτου καὶ αὐτὴ ἡ φυσιολογικὴ ἀνάγκη τυγαία ἀνάπτυξις τοῦ ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος κατεπνίγη ἐν τῇ γενέσει της, διότι τὸ ἐπάγγελμα, διὰ τῆς πάσης μορφῆς τῆς ἀποτελεσματικότητος του — ἔμμεσοι καὶ ἄμεσοι φόροι, τέλη, ὑποτίμησις τοῦ νομίσματος, ἐπίσχεσις τῶν τόκων χρυσοῦ καταθέσεων, δραστικοποίησις κτλ. — ἐχρησιμοποίησε τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀποταμιευθέντων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κολοσσιαίας αὐξήσεως τῶν δαπανῶν του. Ἐπεσαμεν, λοιπόν, οἱ περισσότεροι εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν περιτὸν νὰ στερούμεθα ἐπὶ τὸν ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ ἀποταμιεύσωμεν ὅσα κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον θὰ μᾶς ἀφαιρεῖ ὁ κράτος μίαν ἡμέραν. Τὸ συμπέρασμα, ἐν τούτοις, αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς ἐσφαλμένον, διότι καὶ ἐὰν ἀκόμη ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ φορολογικὴ πολιτική, ἦτο ἀπολύτως μέσον θεραπείας δὲν ἀπαιτεῖ ἡ ἄσκοπος σπατάλη ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀποταμιευθοῦν, ἀλλὰ ἡ μεταβολὴ τῆς ἀσκουμένης δημοσιονομικῆς πολιτικῆς. Ἐάν, τοὐναντίον, ὑποτεθῇ, ὅτι τὸ φορολογικὸν βάρος, τὸ ὁποῖον ἀπερρόφησε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν οἰκονομῶν μας, ἐπεβλήθη ἐκ τῶν περιστάσεων, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ ἀποταμίευσις δὲν ἐμειώθη κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον, ἢ ὅτι δὲν ἦτο ἐπαρκὴς καὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε μεγαλυτέρα. Ἐάν, τέλος, ὑποτεθῇ, ὅτι, ἀπὸ ἡ ἀποταμίευσις ἐγένετο κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον καὶ ἐφθασεν εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν ὅριον, ἐπήρκεσε μόλις νὰ ἀντιμετώπισιν τῆς σημερινῆς, φέρ' εἰπεῖν, κρισίμου καταστάσεως καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀποταμίευσις ἐπέβλεψε τὸν ἀντικειμενικὸν της σκοπόν, ἐφ' ὅσον ἀποταμιεύει ἀνεξαρτήτως διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν ἑαυτόν του ἀνετώτερον ἢ διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ μίαν ἐξαιρετικῶς ἐπαγγαίαν δαπάνην. Οὐδεμία, ὡς δαπάνη, διὰ τοὺς ἀποταμιεύοντας ἰδίως, εἶνε χρησιμωτέρα ἐκείνης, ἡ ὁποία θὰ συνέβαλεν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον ἄνευ τούτου εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ ἀγαθά μας καὶ νὰ ἀποκτοῦν ἀποδοτικώτερα.

Ὑπεστηρίχθη ἀπό τινας, ὅτι ἡ ἀποταμίευσις καθίσταται ἐπιβλαβής, διότι παρεμποδίζει τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως ἄνευ τῆς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὕψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαζῶν, ἡ αὔξησις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ προαγωγὴ, ἐν γένει, τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἡ τοιαύτη ἔνστασις τοῦ ζητήματος ἀποτελεῖ ἐπιφοιβῆ παραγνώρισιν τῆς πραγματικότητος, ὅταν ἡ ἀποταμίευσις γίνεται κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Διότι μόνον ἡ γενίκευσις τῆς ἀποταμιεύσεως συντελεῖ εἰς τὴν λελογισμένην μὲν, ἀλλὰ διαρκῆ αὔξησιν τῆς καταναλώσεως, χωρὶς ἐπικινδύνους διακυμάνσεις. Ὅταν σπαταλήσωμεν καθημερινῶς ὅσα ἔπρεπε ν' ἀποταμιεύσωμεν, βεβαίως θὰ αὐξηθῇ ἡ κατανάλωσις, ἀλλ' ἡ αὔξησις αὕτη θὰ ἐκμηδενισθῇ μόλις ὑποφέρωμεν τὰς συνεπείας παροδικῆς τινος κρίσεως. Ἐνῷ, ἀποταμιεύοντες ὅ,τι πρέπει ν' ἀποταμιεύσωμεν, αὐξάνομεν βαθμαίως τὴν κατανάλωσίν μας, ἀναλόλιστον κατὰ τὸ ποσοστὸν, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀποδώσουν τὰ ἀποταμιευθέντα καὶ, ἐν περιπτώσει παροδικῆς τινος κρίσεως, ἀντὶ νὰ περιορίσωμεν τὰς δημιουργηθείσας τακτικὰς καταναλωτικὰς ἀνάγκας μας, ἐξαντλοῦμεν τὸ ἀποταμίευμα μας. Ὅταν κανεὶς λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν δυνατότητα, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει, εἰς τοιαύτας περιστάσεις, τὸ σύνολον τῆς ἀποταμιεύσεως ἑνὸς ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ, θὰ πεισθῇ εὐκόλως, ὅτι ἡ ἀποταμίευσις ἀποτελεῖ οὐσιώδη ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως τῆς καταναλώσεως εἰς διαρκῶς ὑψούμενον ἐπίπεδον.

Ἡ ἀποταμίευσις ἐπιτρέπει ἐπίσης τὴν διαρκῆ ὕψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου διότι δι' αὐτῆς σχηματίζομεν τὸ μέγα ἢ μικρὸν ἐκεῖνο κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ν' ἀγοράσωμεν ἕνα σπίτι, νὰ τελειοποιήσωμεν ἕνα σπουδᾶς τῶν τέκνων μας, νὰ πραγματοποιήσωμεν ἕνα ταξίδι, ἢ νὰ ἀποκτήσωμεν ἕνα ραδιόφωνον, ἐνῷ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ δυνηθῶμεν νὰ σπαταλήσωμεν ἐπὶ πλέον καθ' ἑκάστην δυσκόλως δύναται νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ βιοτικοῦ μας ἐπιπέδου. Ἡ ἀποταμίευσις — καὶ ἰδίως ἡ ἀποταμίευσις τῶν πολλῶν — δημιουργεῖ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα κεφάλαια, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν τὰς πιστωτικὰς δυνατότητας μιᾶς χώρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας, ἡ τόνωσις τοῦ ἐμπορίου, ὁ σχηματισμὸς μεγάλης βιομηχανίας καὶ ἡ παροχὴ ἐπαρκοῦς ἐργασίας. Ἡ ἀποταμίευσις εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία δημιουργεῖ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἐὰν οἱ Γάλλοι δὲν εἶχαν ἀνεπτυγμένον εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως, δὲν θὰ κατώρθωναν ποτὲ νὰ συσσωρεύσουν τὰ κεφάλαια, διὰ τὰ ὁποῖα μεθ' ὑπερηφανείας δύνανται νὰ λέγουν ὅτι, μετὰ τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ὑπέστησαν, κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, καὶ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς διεθνοῦς κρίσεως, τὰ ὁποῖα ἀντιμετώπισαν, ἡ σημερινὴ κατάστασις εὑρίσκει τὴν Γαλλίαν μὲ περισσότερα πραγματικὰ κεφάλαια ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶχε τὸ 1914. Καὶ εἶνε δύσκολον νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς, ὅτι ἄνευ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὴν ὁποίαν τῆς ἐξησφάλισεν ἡ φιλεργία τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ἡ Γαλλία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκαταλέγῃ ἑαυτὴν μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Ἐφ' ὅσον διατηρεῖται τὸ σημερινὸν οἰκονομικὸν σύστημα, ἡ ἀποταμίευσις ἀποτελεῖ μίαν τῶν λογικῶν του συνεπειῶν. Τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὅλου συστήματος παρακολουθοῦν, φυσικὰ αἱ συνέπειαί του καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀποταμίευσις δὲν δύναται νὰ θεωρῆται σήμερον ὑπὸ τὴν παλαιὰν της μορφὴν — ὡς κομπόδεμα — οὔτε νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἀποθησαύρισιν, ἢ καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν χρημάτων, ἀλλὰ ἐκτείνεται εἰς τὴν δημιουργίαν πάσης φύσεως ἀγαθῶν. Ἀπομένει νὰ ἐξετασθῇ ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ δημιουργῆται καὶ νὰ χρησιμοποιῆται ἡ ἀποταμίευσις. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε.

Τέχνη καὶ ζωή

Ὁ μῦθος τῆς Ἰωάννας

Ὑπῆρξε ἢ δὲν ὑπῆρξε ἡ πάπισσα Ἰωάννα; Ὅλοι ἔχουν ἀκουστὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα. Καὶ πολλοὶ θὰ ἔχουνε διαβασμένο τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ἐμμανουὴλ Ροΐδη μὲ τὴν κρύα του καθαρεύουσα, μὲ τὸ μακροπερίοδο ὕφος καὶ τὴν ἐξεζητημένη ἐξυπνάδα του. Ὁ Ροΐδης ὑποστηρίζει πὼς ἡ ἡρωΐδα τοῦ ἔργου του εἶνε πρόσωπο ἱστορικό. Καὶ στὸ τέλος τοῦ βιβλίου του κάνει μακρότατη συζήτηση μὲ πλήθος ντοκουμέντα στὸ χέρι, γιὰ ν' ἀποδείξῃ, πὼς ὁ θηλυκὸς πάπας ὑπῆρξε.

Δὲν εἶνε δύσκολο ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς πὼς ἡ παράδοση τῆς Ἰωάννας δὲν ἔχει ἱστορικὴ βάση. Γιατί, ἁπλούστατα, ἂν μπορῇ μιὰ κοπέλλα νὰ κάνῃ χρόνια τὸν ἄντρα καὶ νὰ μὴν πιασθῇ, δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία καὶ τὸν πάπα! "Οποιος ντύνεται μὲ τὰ ροῦχα τοῦ ἀντίθετου φύλου κυττάει νὰ κρύβεται, γιὰ νὰ μὴν τὸν καταλάβουν. Τραβιέται στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς ἤ, ἂν βρίσκεται μέσα, ἀποφεύγει τὶς σχέσεις μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἀλλὰ ν' ἀνεβαίνῃ καμουφλαρισμένος στὸ ὑψηλότερο σημεῖο τῆς γῆς, ὅπως ἤτανε τότες ὁ θρόνος τῆς παπωσύνης, γιὰ νὰ τὸν βλέπουν ἀπὸ παντοῦ χιλιάδες μάτια, εἶνε πρᾶγμα ἀπὸ τὰ πλέον ἀπίθανα. Γιατὶ σὲ τόσο ὕψος δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητο τὸ καμουφλάρισμα τοῦ φύλου.

Στὸν καιρὸ τῆς Μεταρρύθμισης ὅλοι οἱ προτεστάντες θεολόγοι ἐκμεταλλευτήκανε τὸ μῦθο τῆς Ἰωάννας, γιὰ νὰ διασύρουν τὴν καθολικὴ Ἐκκλησία. Ὅμως δὲν εἶνε αὐτοὶ ποὺ τὸν ἐδημιούργησαν. Ὁ μῦθος εἶνε πολὺ παλαιός. Καὶ ὑπάρχουν διάφορες παραλλαγές του. Νὰ τονε στὶς κύριες γραμμές του:

"Οταν ἀπέθανε ὁ πάπας Λέων ὁ Δ' στὰ 855, μαζεύτηκε τὸ Κογκλάβιο γιὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸ διάδοχό του. Ὑπῆρχε τότε στὴ Ρώμη, τὴ Αἰωνία Πόλη, ἕνας ξένος ἀπὸ τὴ Μαγεντία, ἀλλ' ἀπὸ ἐγγλέζικη φύτρα, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμαζε τὴ θεολογική του σοφία καὶ τὴν εὐλυωττία του.

Αὐτὸς ὅμως ὁ ξένος ἤτανε γυναῖκα! Ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 12 χρονῶν εἶχε φοσέσει τὰ ἀντίκεια ροῦχα καὶ ἦρθε πρῶτα στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ σπουδάσῃ θεολογία κ' ὕστερα στὴ Ρώμη, "Ητανε τόση ἡ φήμη του. ὥστε, ἅμα πέθανε ὁ πάπας, οἱ καρδινάλιοι ἐκλέξανε αὐτὸν γιὰ ποντίφικα χωρὶς πολλὲς συζητήσεις.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΣ ΝΗΟΠΟΜΠΗΣ

ΤΟ «ΣΙΤΥ ΟΦ ΦΛΙΝΤ» ΠΛΕΕΙ ΜΕΤΑ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΓΡΑΠΤΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. ('Αθ. Πρ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Κοπεγχάγης ὅτι κατ' εἰδήσεις ἐξ Ὄσλο τῆς ἐφημερίδος «Μπερλίνσκε Τιτέντε» τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια ἐσημείωσαν νέας ἐπιτυχίας εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν. Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Ὄσλο, γράφει ἡ ἐφημερίς, ἀετὸ δραματικὸν πλοῦν τὸ νορβηγικὸν ἀτμόπλοιον «Μπαρνταλάν», τοῦ ὁποίου τὸ πλήρωμα ἀφηγεῖται ὅτι διέσωσε 37 ἄνδρας τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Κλὰν Τσισὸλμ», τὸ ὁποῖον εἶχε βυθισθῆ ὑπὸ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου ἔξωθι τοῦ ἀκρωτηρίου Φινιστέρ. Κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τῶν Ἄγγλων ναυτῶν τὸ «Κλὰν Τσισὸλμ» εἶχεν ἀναχωρήσει τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἐκ Γιβραλτὰρ μετὰ 24 ἄλλων ἀτμοπλοίων. Τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια ἤρχισαν — καθ' ἃ ἀναφέρουν αἱ πληροφορίαι τοῦ ἡμιεπισήμου γερμανικοῦ πρακτορείου — τὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν νηοπομπῶν, 5 δὲ ἀτμόπλοια τῆς νηοπομπῆς, ἧς ἀπετέλει μέρος καὶ τὸ «Τσισὸλμ» ἐβυθίσθησαν.

ΝΕΑΙ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. ('Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ ἔχει τὴν πληροφορίαν ὅτι τὸ ἀγγλικὸν φορτηγὸν ἀτμόπλοιον «Κερμόνα» 4668 τόννων ἐβυθίσθη ὑπὸ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου. Τρεῖς ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐξηφανίσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ 41 ἀπεβιβάσθησαν εἰς Λιμένα σήμερον παραληφθέντες ὑπὸ ἄλλου σκάφους. Εἰς τῶν διασωθέντων εἶπεν ὅτι τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη ἄνευ προειδοποιήσεως. Σφοδρὰ ἔκρηξις ἐκλόνισε τὸ σκάφος, τὸ ὁποῖον ἐβυθίσθη ἐντὸς 20 λεπτῶν τῆς ὥρας. Οἱ ἐξαφανισθέντες εὑρίσκοντο ἐντὸς τοῦ κύτους καὶ εἶνε πιθανὸν νὰ ἐφονεύθησαν συνεπείᾳ τῆς ἐκρήξεως. Ἐβυθίσθη, ἐξ ἄλλου, χθὲς ὁ φιλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «Τζοῦνο». Ἐκ τοῦ πληρώματός του ἐξηφανίσθησαν πέντε. Τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον «Δελφίν», εἰσπλέον εἰς λιμένα τῆς Νέας Ζηλανδίας, ἐξελήφθη ὡς ἐχθρικὸν καὶ βομβαρδισθὲν ὑπὸ τῶν ἐπακτίων πυροβολείων, ἐβυθίσθη. Πολλοὶ τοῦ πληρώματός του ἐφονεύθησαν.

Ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ἐκδοθὲν τὴν νύκτα, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἐχθρικὸν ὑδροπλάνον ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὑπὸ ἀεροπλάνου τῆς βασιλικῆς ἀκτῆς τὴν πρωΐαν. Μετὰ βραχεῖαν συμπλοκὴν ἐκ τοῦ συστάδην, τὸ ἐχθρικὸν ὑδροπλάνον ἐγκατέλειψε τὸν ἀγῶνα καὶ ἔφυγε πρὸς ἀνατολάς. Μετ' ὀλίγον γερμανικὸν ὑδροπλάνον τοῦ ἰδίου τύπου προσεπάθησε νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ βρεττανικῆς νηοπομπῆς εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλίων πρὸς βορρᾶν. Ἠναγκάσθη νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἀεροπορίαν μας καὶ ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν συνοδευόντων τὴν νηοπομπὴν πολεμικῶν. Προτοῦ ἐξαφανισθῇ πρὸς ἀνατολὰς τὸ ἀεροπλάνον ἔρριψε δύο βόμβαλλ' οὐδεμία ζημία ἐγένετο.

ΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ

Κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου εἶχον βυθισθῆ συνολικῶς 102 πλοῖα πάσης ἐθνικότητος, ἐξ ὧν τὰ 56 βρεταννικὰ καὶ 30 οὐδέτερα συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 411.000 τόννων. Ἐπίσης ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν των 1850 ἄνθρωποι.

Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ ἀγγέλλει, ὅτι αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι τοῦ Λονδίνου ἠλάττωσαν τὰ ἀσφάλιστρα διὰ ταξίδια ἐξ Ἀγγλίας πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ τὰνάπαλιν. Ἐκ τούτου, καθ' ἃ προσθέτει τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ, ἐπιβεβαιοῦται ἡ πληροφορία, τὴν ὁποίαν μετέδωσεν ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως, καθ' ἣν ἡ ὑποβρυχιακὴ ἀπειλὴ ἐναντίον τῶν συμμαχικῶν ἀτμοπλοίων περιωρίσθη αἰσθητῶς. Τὰ ἀσφάλιστρα διὰ ταξίδια μεταξὺ τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου καὶ τῆς Μεσογείου ἠλαττώθησαν διὰ τὰ συμμαχικὰ ἀτμόπλοια καὶ κατῆλθον εἰς 60 σελίνια τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ 80, ὡς εἶχον ὁρισθῆ πρότερον. Ἀναλόγως ἐμειώθησαν τὰ ἀσφάλιστρα διὰ ταξίδια συμμαχικῶν ἀτμοπλοίων μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Εὐξείνου Πόντου.

ΤΟ «ΣΙΤΥ ΟΦ ΦΛΙΝΤ»

Ἐν τῷ μεταξύ, κατὰ τὰς ληφθείσας ἐνταῦθα πληροφορίας ἐκ Τρόμσοε, τὸ ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιον «Σίτυ ὄφ Φλίντ» ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκ Μουρμάνσκ καὶ πλέον μεταξὺ τῶν βορείων νορβηγικῶν νήσων καὶ τῆς νορβηγικῆς ἀκτῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκανδιναυϊκὴν θάλασσαν, ὅπου προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ ἀκολουθοῦν ἑλίγδην πλοῖν μεταξὺ τῶν φιόρδ καὶ τῶν βορείων νήσων διὰ λόγους προνοίας. Ἀπὸ τὴν πορείαν, ἣν ἔλαβε κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Μουρμάνσκ, ὑποτίθεται, ὅτι σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰς νήσους Λαφότεν. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἀγγλικὸν ἔλεγχον, προσπαθεῖ νὰ πλέῃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐντὸς τῶν νορβηγικῶν χωρικῶν ὑδάτων. Ἐκ Τρόμσοε διῆλθε χθές, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα, προσήγγισεν ὅμως εἰς παραπλησίαν ἀμμώδη ἀκτὴν καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

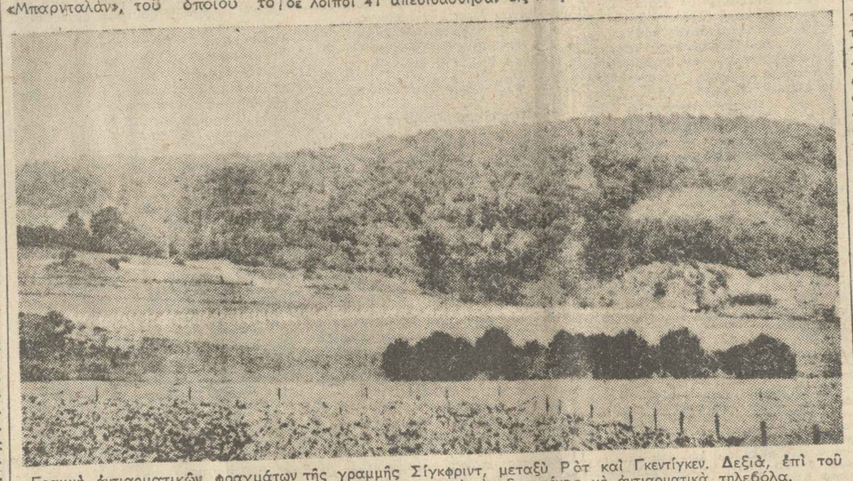

Γραμμὴ ἀντιαρματικῶν φραγμάτων τῆς γραμμῆς Σίγκφριντ, μεταξὺ Ρὸτ καὶ Γκεντίγκεν. Δεξιὰ, ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐλάχιστα διακρινόμενος, διπλοῦς προμαχὼν ἐφωδιασμένος μὲ ἀντιαρματικὰ τηλεβόλα.

ΕΠΙ ΤΗ 18Η ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΥΡΥΣ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΠΟΙΑ Η ΠΡΟΚΛΗΘΕΙΣΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

ΡΩΜΗ, 31. ('Αθ. Πρ.). — Τὸ πρακτορεῖον Στέφανι μεταδίδει, ὅτι διὰ διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη σήμερον, ἐνηργήθη εὐρὺς ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως, ἐπῆλθον δὲ καὶ μεταβολαὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας θέσεις τοῦ φασιστικοῦ κόμματος καὶ τοῦ στρατοῦ. Ὁ Ντοῦτσε ἐδέχθη τὰς παραιτήσεις τῶν ὑπουργῶν τῶν Συντεχνιῶν Λοντίνι, τῆς Λαϊκῆς Μορφώσεως Ἀλφιέρι, τῶν Ἀνταλλαγῶν καὶ τοῦ Συναλλάγματος Γκουρνιέρι, τῆς Γεωργίας Ροσσόνι, τῶν Δημοσίων Ἔργων Κομπόλι Τζίλι, τοῦ ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ Μεντίτσι ντὲλ Βασέλο, τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου Παριάνι καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου τῆς ἀεροπορίας Βάλε. Ὁ Ντοῦτσε ἐξέφρασε πρὸς τοὺς ἀνωτέρω τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσήνεγκον. Ἀγγέλλεται ἐξ ἄλλου, ὅτι ὁ Ντοῦτσε ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ γραμματέως τοῦ φασιστικοῦ κόμματος κ. Σταράτσε, ὁ ὁποῖος διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς φασιστικῆς ἐθνοφρουρᾶς. Ὁ κ. Ἔκτωρ Μοῦτι διωρίσθη ὑπουργὸς καὶ γραμματεὺς τοῦ φασιστικοῦ κόμματος.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Οἱ νέοι ὑπουργοὶ εἶνε οἱ ἑξῆς: Ρίτσι ὑπουργὸς τῶν Συντεχνιῶν, Παβολίνι τῆς Λαϊκῆς Μορφώσεως, Ρικάρντο τῶν Ἀνταλλαγῶν καὶ τοῦ Συναλλάγματος, Τασινάρι τῆς Γεωργίας, Βεντοῦρι τῆς Συγκοινωνίας, Σερένα τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ὁ στρατηγὸς Γκρατσιάνι διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ, ὁ στρατηγὸς Πρίκολο ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου καὶ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας, ὁ ἀντιστράτηγος Ροῦσσο ὑφυπουργὸς τοῦ πρωθυπουργικοῦ γραφείου, ὁ στρατηγὸς Τερροῦτσι, ὁ ὁποῖος ἦτο ὑφυπουργὸς τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἰταλικῆς Ἀφρικῆς, διωρίσθη ὑπουργὸς τοῦ ὑπουργείου τούτου ὅπερ κατεῖχε μέχρι τοῦδε ὁ Ντοῦτσε. Ὁ κ. Ἀλφιέρι διορίζεται πρεσβευτής, ὁ κ. Λαντίνι πρόεδρος τοῦ ἐθνικοῦ ἱδρύματος τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ὁ κ. ντὶ Μάρτσιο πρόεδρος τῆς φασιστικῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν καὶ καλλιτεχνῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τὸ πρακτορεῖον Στέφανι μεταδίδει ὅτι

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἄγνοιε.
ΑΛΗΚΗ. (Ὁδὸς Ἀκαδημείας) «Γιόνι στὸν ἔρωτα».
ΑΤΤΙΚΟΝ. (Ὁδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου). «Ὁ Ζωλιάρος».
ΠΤΗΣΟ. (Πλατεῖα Ὁμονοίας). Μαθαίνουν τὴ γλῶσσα τῶν ἀγκαλιῶν.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Ἄγνοιε.
ΜΟΝΤΙΑΛ «Η Ἀθῆνα τοῦ 39».

Κινηματογράφοι:

ΚΡΟΝΟΣ. (Πλ. Ὁμόνοιας) «Ἡ γυναῖκα τοῦ κεραυνοῦ».
ΑΣΤΥ. «Δύο ἑφέρια νὰ σ' ἀγαπήσουν».
ΑΤΗΝΑΙ. (Ὁδὸς Βουλιαγμένης 18 Ἑλληνικὸ).
ΟΡΦΕΥΣ. «Κολασμένες μανίκιες».
ΟΡΑΝ (Κολωνάκι). «Ἐκεῖνος καὶ ἐκείνη».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τελευταῖος γύρος».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Γιὰ μιὰ νύχτα τρελλαίνει ὁ κόσμος ὁλόκληρος».
ΣΠΕΤΣ. «Σκύλος κλέφτης». Ἀπὸ 10 κ.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἡ καρδιὰ μου σὲ ξέρει».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἑλένη μιὰ σκυλοκλέφτισσα».
ΑΛΑΣΚΑ. «Ἔνας γιὰ τὴν ἀρετοῦλα».
ΑΤΗΣ. «Ἥρωϊκὸς καὶ κυρία».
ΑΤΘΙΣ. «Μυστηριώδης κυρία».
ΒΟΥΛΑ (Πλατεῖα Βουλῆς). «Ἑλένη».
ΕΡΕΣ. «Ἕνα σκιάδιο στὶς κορφὲς».
ΕΚΩΣΙΣ. «Δὲν μὲ ἀγαποῦν».
ΘΗΣΕΥΣ. «Ὅλα γιὰ τὸ παιδί τῆς».
ΙΡΙΣ. «Τραγουδιστὴ τοῦ μεσαιωνικοῦ».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Θάνατος τοῦ κύκνου».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ὁ Τσάνγ ἀναζητᾶ τὴν εὐτυχία».
ΟΔΕΟΝ (Ὁδὸς Ἡ.). Μὲν Φρόνι.
ΠΑΛΑΣ (Πατησίων). «Γιὰ μιὰ νύχτα».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Φαντασμός».
ΡΟΔΙΝΑΚΙ. «Ἑνὸς πιλοποιοῦ».

Πειραιᾶς καὶ Προάστεια

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Σκλάβοι τοῦ ἔρωτος».
ΚΛΕΙΟΡΝΙΑ. «Φλόγες μου».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἡ ἀγάπη μου».
ΡΕΞ. «Ἕνα σκιάδιο στὶς κορφὲς».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἀλί».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Κόρμπαν».
ΚΑΛΙΡ (Κοκκ.). «Ἡ ἀγάπη φωτιὰ».
ΝΕΡΤΙΛΑ (Κοκκ.). «Πολεμικὴ περιπέτεια».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκκ.). «Τραγουδᾶ τὴς νύχτες».
ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ. (Ν. Σμ.). «Ναπολεόντας».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φαλ.). «Κόμης στὸ σκοτάδι».
ΕΤΟΥΑΛ (Κοκκ.). «Ἀλί ξαστραπτερό».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ (Π. Φλ.). «Κεπαντζής».
ΜΕΤΡΟ (Π. Ἰων). «Κλοιοφόρος ἀγάπη».

Δυνάμεις τοκογραφίου
Ἐμμ. Γ. Γεωστυλιανέτης
Μαβρομμάτι – Μακρυγιάννη 39

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΟΠΗΝΟΓΡΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ

Φοίτησις μαθητῶν. Τὰ μαθήματα ἀρχονται τὴν 1ην Νοεμβρίου. Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 11, Τηλ. 22-133.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

1. Τὸ Νοσοκομεῖον Σπυρίδων ἐξ Σύρου θὰ ἐκμισθώσῃ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ ἐκτιθεμένην μεταλλικὴν διαγωνιοστάθμην τῆς ἀξίας τῶν δραχμῶν 600.000 δρχ. ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ἰατρικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

2. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν ἄνευ ἀναβολῆς 1939 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11–12 π.μ. ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Νοσοκομείου, ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτὴν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἐμπορικῷ μητρῴῳ τῶν ὥρῶν 9–1 μ.μ.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἡ πλέον συμπονοῦσα τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΑΧΥΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
ΠΕΡ. ΠΡΟΥΣΑΣΕΥΣ ἀδιαντέρας ἀ. Ἀθ. Ἀνδρεάδου, ὁδὸς Ἀκροπόλεως 14, τηλ. 71.917.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἀριστερά: Ὁ δν Ἀγκόρ Ἑλλὴν πρεσβευτὴς κ. Ρ. Ραφαὴλ, μεταβαίνων ὅπως ἐπιδίδῃ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας τὰ κλειδιὰ τοῦ Ἐλληνικοῦ Ἐστιατορίου τῆς Ἀγκύρας. Δεξιά: Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Μαρία καὶ ἡ Α. Β. Ὑψ. ἡ πριγκίπισσα Ὄλγα, καὶ οἱ ὁπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἀποτιμτικοῦ Ὄλκου.

Δέκα τέσσαρα χρόνια

Παρωδία κατὰ τὴν περίφημη ὁμοιοτροπη τοῦ Βασιλείου καὶ τὴν μάχην τῶν Πομμῶν, θὰ ἡμποροῦσε νὰ εἶπῃ: «Ἔλα τοῦ Ὀρφέως τὴν μικρὰς στὴν ἐκατὸ χρόνια, δεκατέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια ἀπείρου». Καὶ δεκατέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια ἐπὶ τεσσαρὰ διὰ τὴν σπήλιν αὐτῆς ἡ ὁποία ἄρχισε λυγάκι ἀγγότερα ἀφοῦ τὴν ἐπισκεύασμαν τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἐρτεμτζιοῦ, ἐὰν κάνῃ ἀκόμη ἀπὸ τοὺς αἰώνας τὴν Πομπηΐαν... Νοέμβριος τοῦ 1939, εἶκε δεκαέξι χρόνια γεμάτα ἀπὸ πολλὰ λίθλη ἱστορίας διὰ τὴν ἐφημερίδα μὰς ξεκίλιν, εἶκε γεμάτα ἀπὸ μιὰ προσπαθεῖαν συνέχειας δεῖτεροῦ καὶ ἐξωτερτέρους τοῦ κοινοῦ, εἶκε γεμάτα χρόνια ἠθικοῦ κινήτρου καὶ ἀντιμύτης καὶ ἡμερομοῦν ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἔχουμε τὴν χαρὰ νὰ ἐφτάβομμε τὰ ἑκατὸν χρόνια τῆς ἀρχαιοτέρας τῶν ἐφημερίδων, νὰ ἐκτυπώνομμε τὴν χρόνο τοῦ πέρασε, καὶ νὰ ἐκτυπώνομμε τὴν χρόνο τοῦ πέρασε, καὶ νὰ ἐκτυπώνομμε τὴν χρόνο τοῦ πέρασε, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐκτυπώνομμε τὴν πρώτην αὐγὴν τοῦ τίτλου τῆς, μὲ τὴ νέαν γραμματοσειρὰ τοῦ.– Ἡ «Πρωΐα» εἶκε πάντοτε ἡ λαμπρὴ βιοφόρος μιᾶς ὡραίας ἡμέρας, καὶ ἐχει κατὰ νοῦν νὰ λάμψῃ καὶ τὴν σημερινὴ μὲ τὴν δεῦ δὲ σκοτεινιάσῃ καὶ ὅ' σκυμφοῦ...

Δεκατέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια... Ἡ ἱστορία τῆς ἐπιμονῆς, τῆς ἐμμονῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν συμμετεχόντων τοῦ ἐν λόγῳ ἐφημερίδος τμήματος. Ἡ ἱστορία τῆς ἀλαλοκρυστοῦ τοῦ κόσμου, ἐὰν ἔρθουν καὶ ἄλλοι τρομεροὶ πόλεμοι

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΟΛΟΤΩΦ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

«ΕΝ ΙΣΧΥΡΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΟΡΟΝ ΣΤΑΘΕΡΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ»

ΑΙ ΔΥΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ

ΜΟΣΧΑ, 31. ('Αθ. Πρακτ.).— Τὸ πρακτορεῖον Τάς μεταδίδει τὸ κάτωθι κείμενον τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν σημερινὴν ἔναρξιν τῆς πέμπτης ἐκτάκτου συνόδου τοῦ ἀνωτάτου σοβιὲτ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Μολότωφ.

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων δύο μηνῶν σημαντικαὶ μεταβολαὶ ἐπῆλθον εἰς τὴν διεθνῆ κατάστασιν. Αἱ μεταβολαὶ αὗται ἀφοροῦν πρὸ πάντων τὴν ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν, ἀλλ' ἀφοροῦν ἐπίσης καὶ τὰς μακρὰν τῆς Εὐρώπης εὑρισκομένας χώρας. Τούτου δοθέντος πρέπει νὰ σημειώσωμεν τρία οὐσιώδη περιστατικά, τῶν ὁποίων ἡ σπουδαιότης εἶναι ἀποφασιστική.

ΑΙ ΡΩΣΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Πρῶτον πρέπει νὰ σημειώσωμεν τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Γερμανίας. Τὸ σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως τὸ συναφθὲν τὴν 23ην Αὐγούστου μεταξὺ Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ Γερμανίας ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς ἀνωμάλους σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν ἐπὶ ἔτη μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν. Ἡ ἐχθρότης ἡ ὑποδαυλιζομένη διὰ παντὸς τρόπου ὑπὸ ὡρισμένων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἀντικατεστάθη ὑπὸ προσεγγίσεως καὶ ὑπὸ καθιερώσεως φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ Γερμανίας. Ἡ συνεχὴς βελτίωσις τῶν νέων αὐτῶν ἀγαθῶν σχέσεων εὗρε τὴν ἔκφρασίν της εἰς τὸ γερμανοσοβιετικὸν σύμφωνον, τὸ ἀφορῶν τὴν φιλίαν καὶ τὰ σύνορα μεταξὺ Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ Γερμανίας, τὸ ὑπογραφὲν τὴν 28ην Σεπτεμβρίου εἰς Μόσχαν. Ἡ ἀπότομος στροφή, ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Γερμανίας, μεταξὺ τῶν δύο μεγαλυτέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ γίνῃ αἰσθητὴ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Τὰ γεγονότα ἐπεβεβαίωσαν πλήρως τὴν ἐκτίμησιν τὴν γενομένην κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τοῦ ἀνωτάτου σοβιὲτ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐκτάσεως τῆς σοβιετογερμανικῆς προσεγγίσεως.

Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Δεύτερον, πρέπει νὰ σημειώσωμεν δύο σημαντικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ στρατιωτικὴ κατάρρευσις τῆς Πολωνίας καὶ ἡ διάλυσις τοῦ πολωνικοῦ κράτους. Οἱ ἰθύνοντες κύκλοι τῆς Πολωνίας δὲν ἐνηβρύνοντο ὀλίγον διὰ τὴν «στερεότητα» τοῦ κράτους των καὶ διὰ τὴν «ἰσχύν» τῆς στρατοῦ των. Ἐν τούτοις, ἤρκεσε νὰ δεχθῇ ἡ Πολωνία ἕνα κτύπημα βραχὺ κατ' ἀρχὰς ἐκ μέρους τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἔπειτα ἐκ μέρους τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀπομείνῃ τίποτε ἀπὸ τὸ ἐξάμβλωμα τοῦτο τὸ προελθὸν ἐκ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔζη εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὴν κατοπτεῖαν τῶν μὴ πολωνικῶν ἐθνοτήτων. Ἡ «πατροπαράδοτος πολιτικὴ» λοξοδρομήσεων καὶ παιγνιδίων ἄνευ ἀρχῶν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Σοβιετικῆς Ρωσίας ἀπέδειξε πόσον εἶνε ἐπισφαλὴς καὶ ἀπέτυχε τελείως.

Ο ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Τρίτον γεγονός, τὸ ὁποῖον συνέβη κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας, εἶνε ὁ μέγας πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἐξερράγη ἐν Εὐρώπῃ καὶ διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι μετέβαλε τὴν ὅλην διεθνῆ κατάστασιν. Ὁ πόλεμος οὗτος, ὁ ὁποῖος ἤρχισε μεταξὺ Πολωνίας καὶ Γερμανίας, μετεβλήθη εἰς πόλεμον μεταξὺ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀφ' ἑτέρου. Ὁ πόλεμος μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας ἐτερματίσθη ταχέως κατόπιν τῆς πλήρους ἀποτυχίας τῶν Πολωνῶν ἰθυνόντων. Ὡς εἶνε γνωστόν, αἱ γαλλικαὶ καὶ αἱ ἀγγλικαὶ ἐγγυήσεις δὲν ἐβοήθησαν τὴν Πολωνίαν. Ἀγνοεῖται μέχρι τοῦδε τί ἀκριβῶς ἦσαν αἱ «ἐγγυήσεις» αὗται. Ὁ πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἤρχισε μεταξὺ Γερμανίας καὶ τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ συνασπισμοῦ, δὲν εὑρίσκεται ἐμπὴ μόνον εἰς τὸ πρῶτον στάδιόν του. Δὲν προσέλαβεν ἀκόμη τὴν πραγματικὴν του ἐξέλιξιν. Κατανοεῖ τις, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἐπρόκειτο νὰ ἐπιφέρῃ βαθείας μεταβολὰς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης καὶ ὄχι μόνον τῆς Εὐρώπης.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὰς σημαντικὰς ταύτας μεταβολάς, τὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ὡρισμένοι παλαιοὶ ὅροι, τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποιοῦμεν καὶ προσφάτως ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ὁποίους πολλοὶ εἶχον συνηθίσει τόσον πολύ, ἠχρηστεύθησαν καὶ κατέστησαν εἰς τὸ ἑξῆς ἀνεφάρμοστοι. Πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν διὰ ν' ἀποφύγωμεν χονδροειδεῖς πλάνας εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς νέας πολιτικῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ. Εἶνε γνωστὸν λ. χ. ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας ἔνοιαι ὡς «ἐπίθεσις», «ἐπιτιθέμενος» ἔλαβον νέον σαφὲς περιεχόμενον, προσέλαβον νέας ἐννοίας. Ἀντιλαμβάνεται τις εὐκόλως ὅτι δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ χρησιμοποιήσωμεν τοὺς ὅρους αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸ 3 ἢ 4 μηνῶν λ. χ. Ἐὰν ὁμιλῇ κανεὶς σήμερον περὶ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, βλέπει ὅτι ἡ Γερμανία εὑρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν ἑνὸς κράτους, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἴδῃ τὴν ταχυτέραν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου καὶ εἰς τὴν εἰρήνην ἐνῷ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, αἱ ὁποῖαι χθὲς ἀκόμη διεκήρυσσον ὅτι εἶνε κατὰ τῆς ἐπιθέσεως, εἶνε σήμερον ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τῆς συνάψεως εἰρήνης. Οἱ ρόλοι μετεβλήθησαν, ὅπως βλέπετε.

Αἱ ἀπόπειραι τῶν κυβερνήσεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὅπως δικαιολογήσουν τὴν νέαν στάσιν των, ἐπικαλούμεναι τὰς ἔναντι τῆς Πολωνίας ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις των, εἶνε, ἐννοεῖται καλῶς, σαφῶς ἀστήρικτοι. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα —ὁ καθεὶς τὸ κατανοεῖ— ἀποκαταστάσεως τῆς παλαιᾶς Πολωνίας. Ὥστε εἶνε ἄφροσύνη τὸ νὰ συνεχίζεται ὁ πόλεμος ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀποκαταστάσεως τοῦ παλαιοῦ πολωνικοῦ κράτους. Αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, αἱ ὁποῖαι ἀντιλαμβάνονται τοῦτο, δὲν θέλουν ἐν τούτοις νὰ παύσουν τὸν πόλεμον καὶ νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ ζητοῦν νέαν δικαιολογίαν διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Ἀπό τινος χρόνου οἱ ἰθύοντες κύκλοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας προσπαθοῦν νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς πρωταθληταὶ τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων τῶν λαῶν κατὰ τοῦ χιτλερισμοῦ. Οὕτως ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διεκήρυξεν ὅτι δι' αὐτὴν ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Γερμανίας ἔχει ὡς σκοπόν, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, τὸν «ἐκμηδενισμὸν τοῦ χιτλερισμοῦ». Ἀποτέλεσμα τούτου εἶνε ὅτι τόσον ἐν Ἀγγλίᾳ ὅσον καὶ ἐν Γαλλίᾳ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ πολέμου ἐκήρυξαν κατὰ τῆς Γερμανίας κάτι ὡσὰν «ἰδεολογικὸν πόλεμον», ὁ ὁποῖος ἐνθυμίζει τοὺς ἀρχαίους θρησκευτικοὺς πολέμους. Πράγματι, οἱ θρησκευτικοὶ πόλεμοι κατὰ αἱρετικῶν καὶ ἑτεροδόξων ὑπῆρξαν ἄλλοτε τῆς μόδας. Οἱ πόλεμοι ἐκεῖνοι ἐπέσυραν, ὡς γνωστόν, τὰς πλέον ὀλεθρίας συνεπείας διὰ τὰς λαϊκὰς μάζας, τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν καὶ τὴν μορφωτικὴν κατάπτωσιν τῶν λαῶν. Τίποτε ἄλλο δὲν ἠδύναντο ν' ἀποδώσουν οἱ πόλεμοι ἐκεῖνοι. Ἀλλ' οἱ πόλεμοι ἐκεῖνοι ἀνάγονται εἰς τὸν μεσαίωνα. Δὲν μᾶς παρασύρουν ἐκ νέου πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ πολέμου θρησκειῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν καὶ μορφωτικὴς καταπτώσεως αἱ ἰθύνουσαι τάξεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας; Ὁπωσδήποτε ἐπεχειρήθη σήμερον μὲ «ἰδεολογικὸν» ἔμβλημα ἕνας πόλεμος τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ὀλκῆς, ἐμφανίζεται τοὺς σοβαρωτέρους κινδύνους διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ἀλλ' ἕνας πόλεμος τοιούτου εἴδους δὲν θὰ ἠθύνατο νὰ δικαιολογηθῇ κατὰ κανένα τρόπον. Ἡ ἰδεολογία τοῦ χιτλερισμοῦ ὅπως κάθε ἄλλο ἰδεολογικὸν σύστημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναγνωρισθῇ ἢ ν' ἀπορριφθῇ. Τοῦτο εἶνε ζήτημα πολιτικῶν ἀντιλήψεων. Ἀλλὰ πᾶς τις θ' ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταστραφῇ μία ἰδεολογία διὰ τῆς βίας καὶ ὅτι δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτὴν διὰ τοῦ πολέμου.

Η ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Διὰ τοῦτο εἶνε ἀνόητον, ἐγκληματικὸν μάλιστα, νὰ διεξάγῃ κανεὶς ἕνα παρόμοιον πόλεμον διὰ «τὸν ἐκμηδενισμὸν τοῦ χιτλερισμοῦ» μὲ τὸ νὰ καλύπτῃ τὸν πόλεμον τοῦτον μὲ τὴν ψευδῆ σημασίαν τῆς πάλης ὑπὲρ τῆς «δημοκρατίας». Πράγματι, δὲν ἠμπορεῖ καθόλου ν' ἀποκαλέσῃ τις πάλην διὰ τὴν δημοκρατίαν πράξεις ὡς ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐν Γαλλίᾳ, αἱ συλλήψεις κομμουνιστῶν βουλευτῶν τῆς γαλλικῆς Βουλῆς, οἱ περισρισμοὶ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ ὁλονὲν περισσότερον ἔντονος ἐθνικὴ καταπίεσις εἰς τὰς Ἰνδίας. Δὲν εἶνε ἄραγε σαφές, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ ἐν Εὐρώπῃ πολέμου δὲν εἶνε ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦν εἰς τὰς ἐπισήμους δηλώσεις, τὰς προοριζομένας διὰ τὸ πολὺ κοινὸν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, δηλαδή, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν εἶνε ἡ πάλη ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ κάτι ἄλλο, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ κύριοι αὐτοὶ δὲν ὁμιλοῦν ἀναφανδόν; Ἡ πραγματικὴ αἰτία τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ κατὰ τῆς Γερμανίας πολέμου δὲν εἶνε τὸ ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ὡρκίσθησαν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν παλαιὰν Πολωνίαν οὔτε, φυσικά, τὸ ὅτι ἀπεφάσισαν ν' ἀναλάβουν ὅπως διεξαγάγουν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας. Οἱ κυβερνῶντες κύκλοι ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἔχουν, ὡς εἶνε φυσικόν, ἄλλας περισσότερον πραγματικὰς αἰτίας διὰ πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας. Αἱ αἰτίαι αὗται δὲν ἀνάγονται εἰς τὸ πεδίον οἱασδήποτε ἰδεολογίας, ἀλλ' εἰς τὴν σφαῖραν τῶν οὐσιωδῶς ὑλικῶν συμφερόντων τῶν μεγάλων ἀποικιακῶν δυνάμεων.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΙ

Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς ὁποίας ὁ κυρίως ἀγγλικὸς πληθυσμὸς φθάνει τὰ 47.000.000 κατοίκων, κατέχει ἀποικίας μὲ πληθυσμὸν 480.000.000 κατοίκων. Τὸ ἀποικιακὸν κράτος τῆς Γαλλίας, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰ 42.000.000 κατοίκων, περιλαμβάνει 70.000.000 κατοίκων εἰς τὰς γαλλικὰς ἀποικίας. Ἡ κατοχὴ τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν ἐκμετάλλευσιν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, αὐτὴ εἶνε ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς παγκοσμίου ἡγεμονίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ὁ φόβος διὰ τὰς ἀποικιακὰς αὐτὰς κτήσεις ἐνώπιον τῶν γερμανικῶν ἀξιώσεων ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν αἰτίαν τοῦ σημερινοῦ πολέμου τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἐνισχύθη σοβαρῶς, τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς, συνεπείᾳ τῆς καταρρεύσεως τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ὁ φόβος μήπως χάσουν τὴν παγκόσμιον ἡγεμονίαν ὑπαγορεύει εἰς τοὺς κυβερνῶντας τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν πολιτικὴν ὑποκινήσεως πολέμου κατὰ τῆς Γερμανίας. Ἐκ τούτου, ὁ ἰμπεριαλιστικὸς χαρακτὴρ τοῦ πολέμου τούτου καθίσταται προφανὴς δι' οἱονδήποτε θέλοντα νὰ ἴδῃ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ μὴ κλείοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ τῶν γεγονότων. Πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουν εἰς ὅσους πρέπει ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος οἰεξάγεται διὰ τὴν παγκόσμιον ἡγεμονίαν. Ὄχι διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν προφανῶς.

ΑΛΛΑΓΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν κρίνατε μόνοι σας: τὸ περιεχόμενον ἐνοιῶν ὡς «ἐπίθεσις» καὶ «ἐπιτιθέμενος» μετεβλήθη ἢ ὄχι κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ; Εἶνε εὔκολον νὰ ἴδῃ τις ὅτι ἡ χρῆσις τῶν λέξεων αὐτῶν ὑπὸ τὴν παλαιὰν των ἔννοιαν, δηλαδὴ ὅπως ἦτο ἡ ἔννοιά των πρὸ τῆς τελευταίας ἀποφασιστικῆς καμπῆς εἰς τὰς μεταξὺ Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ Γερμανίας σχέσεις καὶ προτοῦ ἀρχίσῃ ἐν Εὐρώπῃ ὁ μέγας ἰμπεριαλιστικὸς πόλεμος, δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ νὰ γεννήσῃ σύγχυσιν εἰς τοὺς ἐγκεφάλους καὶ νὰ ὠθήσῃ εἰς ἐσφαλμένα συμπεράσματα. Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τοῦτο ὀφείλομεν νὰ μὴ ἐπιτρέψωμεν στάσιν στερουμένην κριτικοῦ πνεύματος ἔναντι τῶν παλαιῶν αὐτῶν ἐννοιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἰσχύουν εἰς τὴν νέαν διεθνῆ κατάστασιν. Τοιουτοτρόπως ἐμφανίζεται ἡ διεθνὴς κατάστασις κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον».

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ

Τὰ μεταγενέστερα γεγονότα κατέδειξαν πλήρως ὅτι αἱ νέαι γερμανοσοβιετικαὶ σχέσεις εἶχον ἀνοικοδομηθῆ ἐπὶ στερεᾶς βάσεως τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων. Μετὰ τὴν εἰσοδον τῶν μονάδων τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ παλαιοῦ πολωνικοῦ κράτους προέκυψαν σοβαρὰ ζητήματα διαχαράξεως τῶν συμφερόντων τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γερμανίας. Τὰ ζητήματα ταῦτα ἐρρυθμίσθησαν ταχέως. Ἡ γερμανοσοβιετικὴ συνθήκη φιλίας καὶ διαχαράξεως τῶν συνόρων Ρωσίας καὶ Γερμανίας συνήφθη τὰ τέλη Σεπτεμβρίου καὶ ἐσταθεροποίησε τὰς σχέσεις μας μὲ τὸ γερμανικὸν κράτος. Αἱ σχέσεις τῆς Γερμανίας μὲ τὰ ἄλλα ἀστικὰ κράτη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διείποντο πρὸ παντὸς ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς Γερμανίας νὰ θραύσῃ τὰς ἀλύσεις τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, τῆς ὁποίας δράσται ἦσαν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, βοηθούμεναι ἐνεργῶς ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Τοῦτο εἶνε ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν ἐν τέλει εἰς τὸν σημερινὸν ἐν Εὐρώπῃ πόλεμον. Αἱ σχέσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως μὲ τὴν Γερμανίαν εἶχον ἄλλην βάσιν ἡ ὁποία δὲν εἶχε τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν διαιώνισιν τοῦ μετοπολεμικοῦ συστήματος τῶν Βερσαλλιῶν. Ὑπήρξαμεν ἀνέκαθεν τῆς γνώμης, ὅτι μία Γερμανία ἰσχυρὰ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον ὅρον σταθερᾶς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ. Εἶνε γελοῖον νὰ σκέπτεται τις, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ θέσῃ ἁπλῶς ἐκτὸς μάχης τὴν Γερμανίαν καὶ νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ παντὸς ὑπολογισμοῦ. Αἱ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θωπεύουν τὸ ἀνόητον καὶ ἐπικίνδυνον τοῦτο ὄνειρον, ἐλησμόνησαν τὴν θλιβερὰν πεῖραν τῶν Βερσαλλιῶν. δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν αὐξάνουσαν δύναμιν τῆς Γερμανίας καὶ δὲν κατανοοῦν, ὅτι ἀπόπειρα ἐπαναλήψεως τῶν Βερσαλλιῶν ἐν τῇ σημερινῇ διαφορετικῇ καταστάσει — ἡ ὁποία εἶνε οὐσιωδῶς διάφορος τῆς τοῦ 1914 — δύναται νὰ τὰς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν καταστροφήν.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Προσεπαθήσαμεν ἐξακολουθητικῶς νὰ βελτιώσωμεν τὰς σχέσεις μας μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ ἐχαιρετίσαμεν πάντοτε ἀναλόγους στάσεις ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας. Σήμερον αἱ σχέσεις μας μὲ τὸ γερμανικὸν κράτος ἔχουν ὡς βάσιν τὰς φιλικάς μας σχέσεις, τὴν θέλησίν μας νὰ ὑποστηρίξωμεν τὰς περὶ εἰρήνης βλέψεις τῆς Γερμανίας καὶ ταυτοχρόνως τὴν ἐπιθυμίαν μας νὰ συντελέσωμεν δι' ὅλων τῶν μέσων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ρωσογερμανικῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, ἐπ' ἀμοιβαίᾳ ὠφελείᾳ τῶν δύο χωρῶν. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπῆλθον εἰς τὰς σοβιετογερμανικὰς σχέσεις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου ἐδημιούργησαν συνθήκας εὐνοϊκὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Γερμανίας. Αἱ τελευταῖαι οἰκονομικαὶ διαπραγματεύσεις οἰκονομικῆς ἀποστολῆς ἐν Μόσχᾳ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις σοβιετικῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς, αἱ διεξαγόμεναι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐν Γερμανίᾳ, παρασκευάζουν μίαν εὐρεῖαν βάσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Γερμανίας».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐπιτρόπων τοῦ λαοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὴν εἴσοδον τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων ἐν Πολωνίᾳ καὶ ἔλπεν, ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν στρατευμάτων αὐτῶν ἀνέρχονται εἰς 737 νεκροὺς καὶ 1860 τραυματίας. Ὅσον ἀφορᾷ, εἶπε, τὰ στρατιωτικὰ μας τρόπαια ἐν Πολωνίᾳ, ταῦτα δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 900 τηλεβόλα, τὰ 2.000 πολυβόλα, 500.000 ὅπλα, 150.000.000 φυσίγγια, περίπου 1.000.000 ὀβίδας, 300 περίπου ἀεροπλάνα κλπ. Τὰ ἐδάφη, τὰ περιελθόντα εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἰσοῦνται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασίν των, μὲ ἕνα μεγάλο εὐρωπαϊκὸν κράτος. Οὕτω τὸ ἔδαφος τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Δυτικῆς Λευκῆς Ρωσίας, τὸ ὁποῖον περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς, ἀνέρχεται εἰς 16 χιλιάδας τετρ. χιλιόμετρα μὲ πληθυσμὸν 13.000.000 κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων πλέον τῶν 7.000.000 εἶνε Οὐκρανοί, πλέον τῶν 3.000.000 Λευκορῶσοι, πλέον τοῦ 1.000.000 Πολωνοὶ καὶ πλέον τοῦ 1.000.000 Ἑβραῖοι.

ΤΑ ΒΑΛΤΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Ἤδη ἂς ὁμιλήσωμεν, συνέχισεν ὁ ρήτωρ, διὰ τὰς σχέσεις μας μὲ τὰς βαλτικὰς χώρας. Καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου, ὡς γνωστόν, ἐπῆλθον σημαντικαὶ μεταβολαί. Αἱ σχέσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως μὲ τὴν Ἐσθονίαν, τὴν Λεττονίαν καὶ τὴν Λιθουανίαν ἐκανονίσθησαν διὰ τῶν μετὰ τῶν τριῶν χωρῶν συνθηκῶν εἰρήνης, τῶν συναφθεισῶν τῷ 1920. Δυνάμει τῶν συνθηκῶν αὐτῶν ἡ Ἐσθονία, ἡ Λεττονία καὶ ἡ Λιθουανία ἔχουν ἀποκτήσει ἀνεξάρτητον ὑπόστασιν ὡς κράτη. Ἐπὶ πλέον καθ' ὅλην τὴν διαρρεύσασαν περίοδον ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐφήρμοσεν ἐξακολουθητικῶς πολιτικὴν φιλικὴν ἔναντι τῶν νεοϊδρυθέντων μικρῶν αὐτῶν κρατῶν. Ἐκεῖ ἔγκειται ἡ ριζικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ τῆς τσαρικῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία κατεπίεζεν ἀγρίως τοὺς μικροὺς λαούς, χωρὶς νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς τὴν δυνατότητα ἐθνικῆς ἀναπτύξεως ὡς ἀνεξαρτήτων κρατῶν, καὶ ἡ ὁποία ἀφῆκεν εἰς αὐτὰ πολλὰς ὀδυνηρὰς ἀναμνήσεις. Πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἡ πεῖρα τῶν εἰκοσαετῶν αὐτῶν φιλικῶν σοβιετοεσθονικῶν, σοβιετολεττονικῶν καὶ σοβιετολιθουανικῶν σχέσεων ἐδημιούργησε σύνθηκας εὐνοϊκὰς διὰ τὴν συνένισχυσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων σχέσεων μεταξὺ τῆς Σοβιετ. Ἑνώσεως καὶ τῶν γειτόνων της τῆς Βαλτικῆς. Ἀπόδειξιν τούτου ἐπίσης ἀποτελοῦν αἱ τελευταῖαι διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐσθονίας, τῆς Λεττονίας καὶ τῆς Λιθουανίας, καθὼς καὶ αἱ συνθῆκαι αἱ ὁποῖαι ὑπεγράφησαν εἰς Μόσχαν, κατόπιν τῶν ὡς ἀνω διαπραγματεύσεων.»

Τὴν 4.30' πρωϊνὴν τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον διέκοψε τὸς εἰς σημεῖον τοῦτο τὴν μετάδοσιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Μολότωφ.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ ΗΣΤΕΡΝ

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 453 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», ἐρίζεται ὅτι εἰς τὰς ἤδη ὑφισταμένας ὀργανικὰς θέσεις τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. προστίθενται 63 θέσεις χειριστῶν καὶ εἰς ὅσους ἀνέρχονται οἱ ἐκ τῆς Ἑταιρείας τοῦ κράτους ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ δημοσίου σώματος, ὑπαγόμενοι πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ δημοσίου σύμβασιν.

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΧΘΕΣ ΖΩΗΡΑ ΔΡΑΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚ